

5. velikonočna nedelja – leto A

Jezus je pot k Očetu

»Vaše srce naj se ne vznemirja. Verujete v Boga, tudi vame verujte! V hiši mojega Očeta je veliko bivališč. Če bi ne bilo tako, ali bi vam rekel: Odhajam, da vam pripravim prostor? Ko odidem in vam pripravim prostor, bom spet prišel in vas vzela k sebi, da boste tudi vi tam, kjer sem jaz. In kamor jaz grem, poznate pot.« Tomaž mu je rekel: »Gospod, ne vemo, kam greš. Kako bi mogli poznati pot?« Jezus mu je dejal: »Jaz sem pot, resnica in življenje. Nihče ne pride k Očetu drugače kot po meni. Če ste spoznali mene, boste spoznali tudi mojega Očeta. Od zdaj ga poznate in videli ste ga.« Filip mu je rekel: »Gospod, pokaži nam Očeta in zadosti nam bo.« Jezus mu je dejal: »Filip, toliko časa sem med vami in me nisi spoznal? Kdor je videl mene, je videl Očeta. Kako moreš ti reči: »Pokaži nam Očeta.« Mar ne veruješ, da sem jaz v Očetu in Oče v meni? Besed, ki vam jih govorim, ne govorim sam od sebe; ampak Oče, ki ostaja v meni, opravlja svoja dela. Verujte mi, da sem jaz v Očetu in Oče v meni; če pa tega ne verujete, verujte zaradi del samih. Resnično, resnično, povem vam: Kdor veruje vame, bo dela, ki jih jaz opravljam, tudi sam opravljal, in še večja kot ta bo opravljal, ker grem jaz k Očetu. Jn 14,1-12

Jaz sem pot, resnica in življenje

Ko Jezus govori, da odhaja, so učenci zbegani in nemirni. Pravijo mu: Gospod, ne vemo, kam greš... potem ga prosijo: Gospod, pokaži nam Očeta. Zdi se, da se v tem dialogu srečata dve zelo različni logiki: Božja in človeška. Jezus pravi: Če ste spoznali mene, boste spoznali tudi mojega Očeta. Po meni boste prišli k Njemu. A Filip nadaljuje znotraj svoje logike: Če praviš, da je dovolj, da poznamo Očeta, nam ga pokaži. Jezus odvrne: Verujte mi, da sem jaz v Očetu in Oče v meni.

Kakšna zmeda. Kje tiči težava in kje rešitev? Kaj je značilno za Božjo logiko in kaj za človeško?

Jezus gleda na svet z vidika večnosti. Cilj je v nebesih. Vse kar se dogaja na zemlji, je minljivo in vodi v večno bivališče, pri Očetu. Apostoli pa vztrajajo pri človeški logiki, ki jih prepričuje, da je dejstvo le, kar vidijo in otipljejo, vse ostalo je uganka. Znotraj te človeške logike, je pravzaprav Jezusovo delovanje nemogoče. Apostoli pričakujejo, da jim nariše pot v večnost, da jim opiše večnost in jim pokaže Očeta. A tako ne bo šlo, pravi. Zadosti jim mora biti, da je on tu, On, ki gleda v večnost, On ki o njej govori, On, ki tja odhaja in s svojimi deli oznanja, da je nebeško kraljestvo že tu na zemlji.

Če hočemo torej slediti Jezusu v večnost, se moramo navzeti drugačne logike, logike, po kateri je vse na zemlji:

- - eno samo potovanje. Jezus je pot proti večnosti. Vse kar živi, govori, moli, dela, ga vodi v večnost.
- - eno samo iskanje resnice, ki se v polnosti razodeva v večnosti. Tu je vse delno in minljivo. Večna resnica je Bog sam.
- - le boren in minljiv predokus večnega življenja.
-

Mi pa bi se radi utaborili. Postavili bi šotore in tu ostali. Radi bi imeli resnico v oblasti. Kar spoznamo enkrat, naj bo za vedno. Kdo se bo neprestano učil, razmišljal, iskal. Radi bi zajemali življenje z veliko žlico. Že tu bi užili vso polnost življenja.

In ker tu vse hitro mine, je potrebno iskati ponovljive užitke. Težko nam je sprejeti, da je tu na zemlji vse le prehod na ono stran. Težko gledamo naprej, kam nas nekaj pelje, kaj je v ozadju ene resnice, kam takšno ali drugačno življenje pripelje.

Če hočemo slediti Jezusu, ki je pot, resnica in življenje, se moramo najbrž dobro zavedati dveh pasti, ki sta zagotovo vedno nastavljeni: logika tega sveta, ki se strne v geslu: uživaj, dokler moreš, ter logika tradicije, ki pravi: kar je preskušeno, je dobro. Po prvi logiki se zadovoljimo z iskanjem prijetnega in se ne zmaknemo z mesta, takoj ko doživimo nekaj lepega. Po drugi logiki pa prisegamo na že preskušeno in doživeto in obtičimo na mestu, pri svojem prav in v varnih okvirih življenja.

V tem mesecu nam je lahko še posebej zgled Marija, ki se ves čas tako pogumno odpravlja na pot v Betlehem, v Egipt, nazaj v Nazaret, pa v Jeruzalem... od jasli do križa. Vse Jezusove besede neprestano premišljuje, da bi spoznala Resnico. Svoje življenje začne kot preprosto dekle in ga izpolni kot Kraljica apostolov in Mati Cerkve. Neverjetna pot, ki je mogoča samo v popolni poslušnosti Njemu, ki nas vodi k Očetu. Čeprav se sliši nenavadno, smo nanjo povabljeni vsi, ne le Marija. Bog daj, da bi mu zvesto sledili.